

תת"ע 538/02/14 - מדינת ישראל נגד ברך דוד ברכוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 538-02-14 מדינת ישראל נ' ברכוביץ
תיק חיצוני: 13110153270

בפני	כב' השופט יעקב בכר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ברך דוד ברכוביץ
נאשם	

הכרעת דין

הריני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

1. העבירה המיוחסת לנאשם:

על הנאשם הוטל קנס המייחס לו עבירה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, בכך שביום 5.6.2013 בשעה 10:40 נהג ברכבו וסטה מנתיב נסיעתו, דבר שגרם לסיכון התנועה.

2. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום.

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העיד רס"מ וואל זיאן שערך את הדו"ח, תגובת הנהג ונסיבות המקרה שפורטו במזכר.

4. מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

5. דין והכרעה

לאחר שבחנתי את ראיות התביעה מזה ואת ראיות ההגנה מזה, הגעתי למסקנה, לפיה התביעה לא עמדה בנטל השכנוע הנדרש במשפט פלילי, לעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

א. עדות השוטר ניצבת מול עדות הנאשם ולא שוכנעתי כי גרסת המאשימה היא המשקפת את נסיבות המקרה לאשורן. לטענת השוטר, נסע ברכבו בנתיב השמאלי של הכביש, מרחק כשני

עמוד 1

רכבים מהנאשם שנסע בנתיב הימני. לטענתו, סטה הנאשם בפתאומיות לנתיב השמאלי וגרם לרכבים לבלום: "היו שני רכבים לפניי, רכב הנהג/נאשם בנתיב ימני, הוא יצא לסטייה שגרם לשתי רכבים שלפני כמעט לבלום" (עמ' 3 לפרוטוקול, שור' 3-4).

ב. השוטר טוען כי הנאשם לא אותת בטרם יצא לעקיפה. לעומת זאת, גרסת הנאשם כפי שנלמדת מ"דברי הנהג" בהודעת תשלום קנס, וכן בעדותו בפניי, מציגה תמונה שונה ומפורטת יותר:

"אני יודע מה עשיתי, נסעתי בנתיב הימני אחרי משאית. רציתי לצאת לעקיפה, אותי בשביל לצאת לעקיפת מכונית. חיכיתי עד שהכביש היה פנוי. רכב מסוג ניסן נסע בשמאל של הכביש, יצאתי לעקיפה, להערכתי היה מספיק מרחב לצאת לעקיפה, בסיום העקיפה סימן לי השוטר לעצור בצד".

כמו כן, ביקש להוסיף: "אני רוצה להוסיף ולציין, רק אחרי שרשמתי שאותתי לפני העקיפה הוסיף השוטר בהערות השוטר שלא אותתי".

לטענתו, נסע אחרי משאית והתכוון לבצע עקיפה. אותת לפני ביצוע העקיפה, המתין עד שחלפו כשש מכוניות וכשהיה לטעמו פנוי, יצא לעקיפה, אותה השלים.

ג. כאמור, גרסתו של הנאשם מפורטת, מדובר במילה מול מילה ולא שוכנעתי כי גרסת השוטר דווקא היא המשקפת נכונה את נסיבות המקרה. לעניות דעתי, התביעה לא הצליחה להוכיח מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם אשם ולכן אני מוצא כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

6. בשקלול כל האמור, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק, מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.